

ægyptiske regering som de parter, der skulle betale særafgiften, samarbejdede med generalsekretæren.

Den norske repræsentant, ambassadør *Engen*, erklærede i sin stemmeforklaring, at Norge havde stemt for resolutionen under den forudsætning, at den foreslåede tillægsafgift ville blive gennemført og opkrævet i overensstemmelse med de samme forretningsmæssige regler, som gælder for opkrævning af regulære told- og andre afgifter. Afvigelser i så henseende ville naturligvis have indflydelse på gennemførelsen af resolutionen for de direkte interesserede reder- og andre erhvervskredse i Norge.

Storbritanniens repræsentant udtalte, at han fandt den vedtagne ordning den „mindst ubillige“, selv om England derigennem ville komme til at bære 40 pct. af rydningsomkostningerne.

Der blev under debatten både fra dansk og fra anden side givet udtryk for tilfredshed med den hurtige og effektive måde, hvorpå selve rydningsarbejdet havde fundet sted.

13. De Forenede Nationers beredskabsstyrke (UNEF).

(Dagsordenens punkt 65).

Den 9. oktober 1957 afgav generalsekretæren en udførlig rapport vedrørende De Forenede Nationers beredskabsstyrke. Rapporten omhandler spørgsmål vedrørende 1) styrkens sammensætning, forsyninger m. v., 2) dens funktioner og opgaver i de forskellige områder i Det mellemste Østen og 3) finansielle og administrative anliggender.

Det anføres, at UNEF er en af forudsætningerne for oprettelse af ro langs den israelsk-ægyptiske grænse, og at sådan ro er uomgængelig nødvendig, hvis bestræbelserne for at fjerne de vigtigste hindringer for freden i Mellemøsten skal bære frugt. Der indeholdes ingen nærmere vurdering af, hvor længe en bibeholdelse af UNEF vil være nødvendig, ligesom spørgsmålet om rotation mellem medlemslandene ikke er behandlet. Ifølge rapporten må en reduktion af styrken på omkring 400 mand forventes at ville ske i nærmere fremtid.

Det anslås i rapporten, at udgifterne vedrørende UNEF for tiden indtil 31. december 1957 vil andrage mellem 24 og 30,5 millioner

dollars. Ved rapportens affattelse er der kun indbetalt 6,3 millioner dollars, hvortil kommer 3,2 millioner dollars, der er blevet lovet som frivillige bidrag til styrken, men endnu ikke indbetalt. Af sidstnævnte beløb er 2,7 millioner dollars afhængig af ydelser af tilsvarende bidrag fra andre stater.

Generalsekretæren betoner i sin rapport den alvorlige risiko, det nuværende mangelfulde og usikre grundlag for UNEFs finansiering medfører, og udtaler som sin opfattelse, at beslutninger, som plenarforsamlingen selv har truffet, og som har vigtige finansielle konsekvenser, medfører en forpligtelse for medlemsregeringerne til at skaffe de nødvendige midler til veje. Generalsekretæren udbeder sig bemyndigelse til for perioden indtil 31. december 1957 at indgå forpligtelser på UNEFs vegne indtil et beløb af 23.920.500 dollars og for 1958 indtil et beløb af 20 millioner dollars plus et eventuelt yderligere beløb til ydelse af refusion til stater, der har stillet kontingenter til rådighed for UNEF. Generalsekretæren var tidligere blevet bemyndiget til at indgå forpligtelser til et beløb af indtil 16,5 millioner dollars for tiden indtil 31. december 1957. Det udtales videre i rapporten, at det vil være nødvendigt at anmode om forskud fra medlemsstater, som måtte være i stand til at stille beløb til rådighed i afventen af modtagelse af andre bidrag.

Om spørgsmålet refusion til de troppeydende lande foreslår generalsekretæren, at der, for så vidt angår de første 6 måneders tjeneste, skal refunderes de lande, der har stillet kontingenter, de særlige lønninger (i modsætning til den normale løn), de måtte have betalt til deres mandskab som en direkte følge af tjenesten i Det mellemste Østen, såfremt disse lønninger har været rimelige.

For så vidt angår tjeneste ud over 6 måneder, er det generalsekretærens opfattelse, at FN skal påtage sig det økonomiske ansvar for sådanne ekstra og ekstraordinære omkostninger, som en regering måtte have pådraget sig ved at stille styrker til rådighed. (De anførte refusionsforslag er i overensstemmelse med et udkast vedrørende principperne for refusion af udgifter, som den danske FN-mission efter regeringens instruktion havde tiltrådt ved skrivelse af 23. juli 1957).